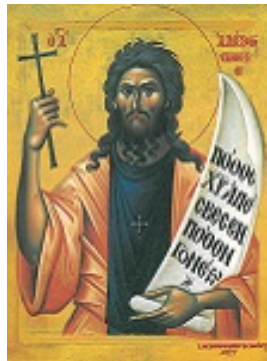

Ορθόδοξος Συναξαριστής :: <https://www.saint.gr>

Όσιος Αλέξιος ο άνθρωπος του Θεού

Επισκεφτείτε τον ιστοχώρο μας στην διεύθυνση: <http://www.saint.gr/3907/saint.aspx> για περισσότερες πληροφορίες για τον βίο (ονόματα, βίντεο, ακολουθίες, φωτογραφίες κτλ) καθώς και για τυχών ενημερώσεις - διορθώσεις.

Τελευταία ενημέρωση βιογραφίας: 10/3/2012 2:44:00 πμ

Δημιουργία εγγράφου: 14/06/2026 19:25:38

Σύνοψη

Τύπος εορτής: Εορτάζει στις 17 Μαρτίου εκάστου έτους.

Ιερά Λείψανα: Η Κάρα του Οσίου βρίσκεται στη Μονή Αγίας Λαύρας Καλαβρύτων.

Απότμημα Κάρας του Οσίου βρίσκεται στη Μονή Γεν. Θεοτόκου - Πελαγίας Ακραιφνίου Βοιωτίας.

Αποτμήματα του Ιερού Λειψάνου του Οσίου βρίσκονται στη Μονή Εσφιγμένου Αγίου Όρους, στη Μονή Κύκκου Κύπρου και στη Λαύρα Αγίου Αλεξάνδρου Νέβσκι Αγίας Πετρούπολεως.

Ημ/νια Βίου: 10/3/2012 2:44:00 πμ

Βιογραφία

Ἄνθρωπος ἐν γῆ τοῦ Θεοῦ κληθεὶς μόνος,
Ἐξεῖς τὶ καινὸν κᾶν πόλῳ, Πάτερ μόνος.
Ἐβδομάτῃ δεκάτῃ, Ἀλέξειε, πότμον ἀνέτλης.

Ὁ Ὅσιος Ἀλέξιος γεννήθηκε στη Ρώμη κατά τους χρόνους των αυτοκρατόρων Αρκαδίου (395 - 408 μ.Χ.) και Ονωρίου (395 - 423 μ.Χ.) από ευσεβείς και εύπορους γονεῖς. Ο πατέρας του Ευφημιανός ήταν συγκλητικός, φιλόπτωχος και συμπαθής, ὡστε καθημερινά παρέθετε τρεις τράπεζες στο σπίτι του για τα ορφανὰ, τις χήρες και τους ξένους που ἦταν πτωχοί. Η γυναίκα του ονομαζόταν Αγγλαῖς και ἦταν ἀτεκνη. Στη δέησή της να αποκτήσει παιδί, ο Θεός την εισάκουσε. Και τους χάρισε υιό. Αφού το παιδί μεγάλωσε κι ἔλαβε την κατάλληλη παιδεία, ἔγινε σοφώτατος και θεοδίδακτος. Ὄταν ἔφθασε στη νόμιμη ηλικία, τον στεφάνωσαν με θυγατέρα ἀπὸ βασιλική και ευγενική γενιά. Το βράδυ ὁμως στο συζυγικό δωμάτιο ο Ὅσιος, ἀφού πήρε το χρυσὸ δακτυλίδι και τη ζώνη, τα ἐπέστρεψε στην σύζυγό του και ἐγκατέλειψε τον κοιτώνα. Παίρνοντας αρκετὰ χρήματα ἀπὸ τα πλοῦτη του ἔφυγε με πλοῖο περιφρονώντας την ματαιότητα της ἐπίγειας δόξας. Καταφθάνει στην Λαοδικεία της Συρίας και ἀπὸ ἐκεῖ στην Ἐδεσσα της Μεσοποταμίας. Εκεί ο Ὅσιος Ἀλέξιος μοίρασε τα χρήματα στους πτωχοὺς, ἀκόμη και τα ἱμάτιά του, και, ἀφού ἐνδύθηκε με κουρελιασμένα και χλιομπαλωμένα ρούχα, κάθισε στο νάρθηκα του ναοῦ της Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ὡς ἕνας ἀπὸ τους πτωχοὺς. Προτίμησε ἔτσι να ζει με νηστεία ὅλη την εβδομάδα και να μεταλαμβάνει των Αχράντων Μυστηρίων κάθε Κυριακή, ἐνῶ μόνο τότε ἔτρωγε λίγο ἄρτο και ἔπινε λίγο νερό.

Οι γονεῖς του ὁμως τον ἀναζητούσαν παντοῦ και ἔστειλαν υπηρέτες τους να τον βρουν. Στην ἀναζήτησή τους ἔφθασαν μέχρι το ναὸ της Ἐδεσσας, χωρίς ὡστόσο να τον ἀναγνωρίσουν. Οι δούλοι ἐπέστρεψαν ἀπρακτοὶ στη Ρώμη, ἐνῶ η μητέρα του Ἀλέξιου με οδύνη, φορώντας πτωχὰ ἐνδύματα, καθόταν σε μια θύρα του σπιτιοῦ πενθώντας νύχτα και ἡμέρα. Το ἴδιο και η νύφη, που φόρεσε τρίχινο σάκκο και παρέμεινε κοντὰ στην πεθερά της.

Ὁ Ὅσιος Ἀλέξιος για δεκαεπτὰ χρόνια παρέμεινε στο νάρθηκα του ναοῦ της Θεοτόκου εὐαρεστώντας το Θεό. Και μια νύχτα η Θεοτόκος παρουσιάστηκε στον προσμονάριο του ναοῦ σε ὄνειρο και του ζήτησε να του φέρει μέσα στο ναὸ τον ἄνθρωπο του Θεοῦ. Τότε ο προσμονάριος, ἀφού βγήκε ἀπὸ το ναὸ και δεν βρήκε κανένα παρὰ μόνο τον Ἀλέξιο, ἐδεήθηκε στη Θεοτόκο να του υποδείξει τον ἄνθρωπο, ὅπως κι ἔγινε. Τότε πήρε ἀπὸ το χέρι τον Ὅσιο Ἀλέξιο και τον εισηγάγε στο ναὸ με κάθε τιμὴ και μεγαλοπρέπεια.

Μόλις ο Ὅσιος κατάλαβε ὅτι ἔγινε γνωστός ἐκεῖ, ἔφυγε κρυφὰ και σκέφτηκε να πάει στην Ταρσό, στο ναὸ του Ἁγίου Παύλου του Ἀποστόλου, ὅπου ἐκεῖ θα ἦταν ἀγνωστος. Ἀλλα ὁμως σχεδίασε η Θεία Πρόνοια. Γιατί βίαιος ἄνεμος ἄρπαξε το πλοῖο και το μετέφερε στη Ρώμη. Βγαίνοντας ἀπὸ το πλοῖο κατάλαβε ὅτι ο Κύριος ἠθέλε να ἐπανέλθει ο Ἀλέξιος στο σπίτι του.

Ὄταν συνάντησε τον πατέρα του, που δεν ἀναγνώρισε τον υιό του, του ζήτησε να τον ἐλεήσει και να τον ἀφήσει να τρώει ἀπὸ τα περισσεύματα της τράπεζάς του. Με μεγάλη προθυμία ο πατέρας του δέχθηκε να τον ἐλεήσει και μάλιστα του ἔδωσε κάποιο υπηρέτη για να τον βοηθάει. Κάποιοι δούλοι ἀπὸ την οἰκία τον πείραζαν και τον κορόιδευαν, ὁμως αὐτὸ δεν τον ἔνοιαζε. Ἐδινε την τροφή του σε ἄλλους, παραμένοντας ὅλη την εβδομάδα χωρίς τροφή και νερό, και μόνο μετὰ την Κοινωνία των Θεῶν και Αχράντων Μυστηρίων δεχόταν λίγο ἄρτο και νερό.

Έμεινε λοιπόν για δεκαεπτά χρόνια στον πατρικό οίκο χωρίς να τον γνωρίζει κανένας. Όταν έφθασε ο καιρός της κοιμήσεώς του, τότε κάθισε κι έγραψε σε χαρτί όλο το βίο του, τους τόπους που πέρασε, αλλά και κάποια από τα μυστικά που γνώριζαν μόνο οι γονείς του. Κάποια Κυριακή, όταν ο Αρχιεπίσκοπος Ιννοκέντιος τελούσε τη Θεία Λειτουργία, ακούσθηκε φωνή από το Άγιο Θυσιαστήριο, που καλούσε τους συμμετέχοντες να αναζητήσουν τον άνθρωπο του Θεού. Την Παρασκευή ο Όσιος Αλέξιος παρέδωσε το πνεύμα του στα χέρια του Θεού, ενώ το απόγευμα της ίδιας μέρας οι πιστοί βασιλείς και ο Αρχιεπίσκοπος προσήλθαν στο ναό για να δεηθούν στο Θεό να τους αποκαλύψει τον άγιο άνθρωπο του Θεού. Τότε μια φωνή τους κατηύθυνε στο σπίτι του Ευφημιανού. Λίγο αργότερα οι βασιλείς μαζί με τον Αρχιεπίσκοπο έφθασαν στο σπίτι του Ευφημιανού, προξενώντας μάλιστα την απορία της γυναίκας και της νύφης του για την παρουσία τους εκεί, και ρώτησαν τον Ευφημιανό. Όμως εκείνος, αφού ρώτησε πρώτα τους υπηρέτες, είπε ότι δεν γνώριζε τίποτα. Στην συνέχεια ο υπηρέτης που φρόντιζε τον Όσιο Αλέξιο, παρακινούμενος από θεία δύναμη ανέφερε τον τρόπο ζωής του πτωχού, τον οποίο εξυπηρετούσε. Τότε ο Ευφημιανός χωρίς να γνωρίζει ότι ο Όσιος είναι ήδη νεκρός, αποκάλυψε το πρόσωπο αυτού, που έλαμπε σαν πρόσωπο αγγέλου. Στο χέρι του Οσίου μάλιστα είδε χαρτί, που δεν μπόρεσε να αποσπάσει. Στη συνέχεια ανέφερε στους επισκέπτες του ότι βρέθηκε ο άνθρωπος του Θεού. Οι βασιλείς και ο Αρχιεπίσκοπος τότε εδεήθησαν στον Όσιο να τους επιτρέψει να δουν το χαρτί που είχε στο χέρι του. Μόλις ο αρχιεπίσκοπος πήρε στο χέρι του το χαρτί, ο Ευφημιανός αντιλήφθηκε ότι επρόκειτο για τον υιό του, τον οποίο αναζητούσε χρόνια τώρα, και μεγάλο πένθος έπεσε στην οικογένειά του. Θρήνος μεγάλος και από την γυναίκα και τη νύφη του.

Ο βασιλεύς Ονώριος και ο Αρχιεπίσκοπος μετέφεραν το τίμιο λείψανο του Οσίου στο μέσο της πόλεως και κάλεσαν όλο το λαό για να έλθει να προσκυνήσει και να λάβει ευλογία. Όσοι προσέρχονταν και ασπάζονταν το τίμιο λείψανο, άλαλοι, κουφοί, τυφλοί, λεπροί, δαιμονισμένοι, όλοι θεραπεύονταν. Βλέποντας αυτά τα θαύματα οι πιστοί δόξαζαν τον Θεό. Ήταν τόσος ο κόσμος που προσερχόταν για να δει το τίμιο λείψανο, που δεν μπορούσαν να το μεταφέρουν στο ναό του Αγίου Βονιφατίου για να το ενταφιάσουν. Έριξαν ακόμη και χρυσό και άργυρο στον κόσμο για να του αποσπάσουν την προσοχή, αλλά μάταια. Όταν πια μεταφέρθηκε το τίμιο λείψανο στο ναό, για επτά μέρες γιόρταζαν πανηγυρικά και στην γιορτή συμμετείχαν οι γονείς και η νύφη. Στη συνέχεια τοποθετήθηκε το τίμιο λείψανο σε θήκη φτιαγμένη από χρυσό, άργυρο και πολύτιμους λίθους. Αμέσως άρχισε να ευωδιάζει και να αναβλύζει μύρο, το οποίο έγινε ίαμα και θεραπεία για όλους.

Η Κάρα του Οσίου Αλεξίου δωρήθηκε στη Μονή Αγίας Λαύρας Καλαβρύτων το 1398 μ.Χ. από τον Αυτοκράτορα Μανουήλ τον Παλαιολόγο. Κατά την πυρπόληση της Μονής από τους Οθωμανούς το 1585 μ.Χ. διασώθηκε από δύο μοναχούς.

Λειτουργικά κείμενα

Απολυτίκιον

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἐκ ρίζης ἐβλάστησας, περιφανοῦς καὶ κλεινῆς, ἐκ πόλεως ἦνθησας, βασιλικῆς καὶ λαμπρᾶς, Ἀλέξιε πάνσοφε· πάντων δ' ὑπερφρονήσας, ὡς φθαρτῶν καὶ ῥεόντων, ἔσπευσας συναφθῆναι, τῷ Χριστῷ καὶ Δεσπότη. Αὐτόν οὖν ἐκδυσώπει ἀεὶ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κοντάκιον

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἀλεξίου σήμερον τοῦ πανολβίου, ἑορτὴν τὴν πάνσεπτον, ἐπιτελοῦντες εὐσεβῶς, αὐτόν ὑμνήσωμεν λέγοντες· χαίροις Ὁσίων τερπνὸν ἐγκαλλώπισμα.

Μεγαλυνάριον

Κλῆσιν τὴν οὐράνιον ἐσχηκῶς, μόνος ἐν Ἁγίοις, Θεοῦ ἄνθρωπος θαυμαστός, Ἀλέξιε σὺ ὦφθης, τῷ ἰσαγγέλῳ βίῳ· διὸ τῆς τῶν Ἀγγέλων, χαρᾶς ἠξίωσαι.

Ὁ Οἶκος

Τὶς τὰς σεπτὰς σου ἀρετὰς ἀξίως εὐφημήσει, καὶ ἱκανῶς ὑμνήσει, Ἀλέξιε θεόφρον, τὴν σωφροσύνην, τὴν ὑπομονήν, τὴν πραότητα, τὴν ἐγκράτειαν, τὸν ἀκατάπαυστον ὕμνον, τὴν ἄκραν σκληραγωγίαν, καὶ ἄμετρον ταπείνωσιν, δι' ὧν Ἄγγελοι ἐφάμιλλος γενόμενος. Πρεσβεύεις ἀεὶ ὑπὲρ τοῦ κόσμου παντός· διὸ ἀκούεις Ὅσιε, νῦν παρὰ πάντων Πιστῶν. Χαίροις Ὁσίων τερπνὸν ἐγκαλλώπισμα.

Κάθισμα

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τοὺς ἰδρῶτας καὶ πόνους τοὺς σοὺς Σοφέ, νοερῶς θεωροῦντες πάντες πιστοί, πάσης κατανύξεως τὰς ψυχὰς ἐμπιπλάμεθα, καὶ πρὸς θείους ὕμνους καὶ δόξαν καὶ αἴνεσιν, τοῦ Δεσπότη τῶν ὄλων, παμμάκαρ Ἀλέξιε, πόθῳ ἐγκαρδίῳ, ἑαυτοὺς συγκινοῦμεν, ὡδαῖς σε γεραίροντες, καὶ πιστῶς ἐκβοῶντές σοι, ὡς Κυρίου θεράποντι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

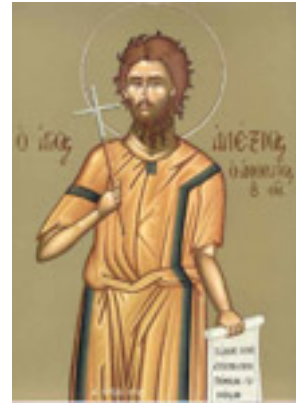
Αγιογραφίες / Φωτογραφίες

Όσιος Αλέξιος ο άνθρωπος του Θεού - Ιερά Μονή Ξενοφώντος, 1993

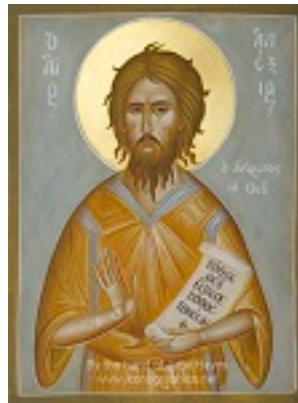
Όσιος Αλέξιος ο άνθρωπος του Θεού

Όσιος Αλέξιος ο άνθρωπος του Θεού

Όσιος Αλέξιος ο άνθρωπος του Θεού - Ιερά Μονή Διονυσίου, 1457

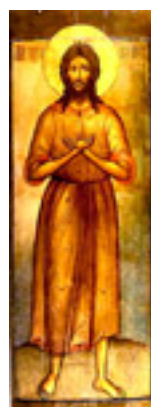
Όσιος Αλέξιος ο άνθρωπος του Θεού - Julia Hayes© (www.ikonographics.net)

Όσιος Αλέξιος ο άνθρωπος του Θεού

Όσιος Αλέξιος ο άνθρωπος του Θεού

Όσιος Αλέξιος ο άνθρωπος του Θεού

Όσιος Αλέξιος ο άνθρωπος του Θεού

Όσιος Αλέξιος ο άνθρωπος του
Θεού

Όσιος Αλέξιος ο άνθρωπος του
Θεού - Ιερός Ναός Υπεραγίας
Θεοτόκου Αντιβουνιώτισσας
Κέρκυρα - Στέφανος Τζανκαρόλας,
τέλη 17ου αιώνα

Όσιος Αλέξιος ο άνθρωπος του
Θεού - Ιερός Ναός Υπεραγίας
Θεοτόκου Αντιβουνιώτισσας
Κέρκυρα - Στέφανος Τζανκαρόλας,
τέλη 17ου αιώνα

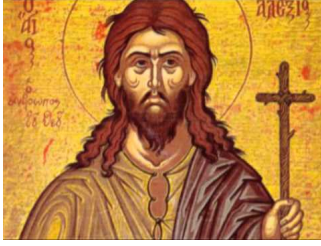
Όσιος Αλέξιος ο άνθρωπος του
Θεού - Ιερός Ναός Υπεραγίας
Θεοτόκου Αντιβουνιώτισσας
Κέρκυρα - Στέφανος Τζανκαρόλας,
τέλη 17ου αιώνα

Όσιος Αλέξιος ο άνθρωπος του
Θεού - Ιερός Ναός Υπεραγίας
Θεοτόκου Αντιβουνιώτισσας
Κέρκυρα - Στέφανος Τζανκαρόλας,
τέλη 17ου αιώνα

Οπτικοακουστικό Υλικό

Ακούστε το απολυτίκιο!

Παραπομπές

---

1. [Αποστολική Διακονία της Εκκλησίας της Ελλάδος](#)
2. [ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ](#)
3. [Οικουμενικόν Πατριαρχείον](#)
4. www.synaxarion.gr
5. [ΤΟ ΣΥΝΑΞΑΡΙΟ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ](#)